

at Paabegyndelsen af denne Bygning allerede er udsat i meget lang Tid. Det er jo nu allerede lang Tid siden, at Christiansborg Slot er brændt. Naar man tænker sig den Tid, da Rigsdagen havde sit Ophold paa Christiansborg Slot, og hvad der er sket og hændt siden, da forekommer det En at ligge i en langt forbigangen Fortid. I al denne lange Tid har Malerisamlingen jo maattet nøies med et høist uheldigt og for den i alt Fald høist daarligt Lokale. I saa Henseende skal jeg henvise til, hvad jeg selv tidligere mere end en Gang har havt Leilighed til at udtale for det høie Thing, og som ogsaa i Dag er blevet udviklet af Udvalgets ærede Ordfører. Der kan ikke være nogen Tvivl om, at Malerisamlingen trænger og trænger haardt til et nyt og godt Lokale. Det ærede Medlem mente, at man byggede for dyrt, man var for luxuriøs i sine Fordringer i saa Henseende. Hvorvidt det vil være muligt for Staten at bygge billigere i og for sig, det vil altsaa sige at faae Alting udført absolut ligesaa billigt som en Privatmand, det skal jeg ikke sige; det vilde ganske sikkert være Idealet; men det kan ikke negtes, at der er mange Forhold og Omstændigheder, som gjøre, at dette er vanskeligt. Man stræber hen derimod, og den Kommission, som er nedsat af Indenrigsministeren for at tage alle Levefrøspørgsmaal, Entreprenørspørgsmaal og hvad dertil hører under nøie Overveielse, vil ganske vist ogsaa faae den gode Virkning, at man kommer til noget nyere at kunne kontrollere Bygningsvæsenet og dertgjennem ogsaa faar udført, hvad der skal udføres, noget billigere end hidtil. Det er en Side af Sagen, som jeg forøvrigt skal lade ligge; men den anden, den, at man bygger for luxuriøs, det vil altsaa sige, at man søger en for stærkt udviklet kunstnerisk Udsmykning, at man tager for stærkt Hensyn til de arkitektoniske Fordringer osv., da kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem. Tværtimod, jeg maa i saa Henseende sige, at vi her til Lands ere ganske overordentlig bestedne, naar man ser hen til, hvad der i saa Henseende gjøres i andre Lande — jeg vil ikke sige i alle andre Lande, men dog i andre Lande — og det ikke alene i de store, men ogsaa i de mindre Lande, som, om end maaste noget større end vi, saa dog ikke høre til Stormagterne her i Europa. Jeg tror, at vi i saa Henseende ingenlunde kunne sige, at vi høre os luxuriøst ad; tværtimod, paa dette Punkt finder jeg, at lige det Modsatte er Tilfældet, at vi have været altfor bestedne. Jeg mener, at skal man udføre en Bygning paa en Tid, hvor man har Benge i Stats-

tasken, hvor man ikke paa Grund af Omstændighederne er tvunget til at gjøre det saa billigt og bart som muligt, skal man ogsaa gjøre det saaledes, at det kan staa i Fremtiden som et værdigt Mindesmærke om vor Tid. Det er min Mening, at det er vor Blikt at gjøre, hvad vi kunne, ogsaa i saa Henseende. Om dette nu altid lykkes, om den Smag man nu har, og det, man nu udfører, altid bliver saa skjønt, som man kunde ønske, bliver et andet Spørgsmaal — om Smagsfager kan der altid disputeres mer eller mindre. Det ærede Medlem er gaaet ud fra, at alt Saadant saavidt muligt skulde bortskjæres, for at det kunde blive saa billig en Museumsbygning som muligt, idet han vel gaar ud fra, at de indre Lokaler kunde blive lige gode for det. Det er en Betragtningssmaade, som jeg bestemt maa modsætte mig, naar som helst den kommer frem. Det ærede Medlem mente dernæst, at der stod saa meget Andet for, som var af ganske anden Betydning for Staten og for Samfundet, end just nu at paabegynde at bygge et Kunstmuseum. Deri har det ærede Medlem for saa vidt ganske Ret, naar han vel at mærke særlig lægger Vægt paa dette, at der just nu skal bygges et Kunstmuseum, men fra et andet Synspunkt betragtet tror jeg ikke, han har Ret. Jeg er fuldstændig enig med ham i, og jeg er ligesaa ivrig som han for, at vi skulle gjøre, hvad vi kunne, for Landets Forsvar, og at vi i saa Henseende ikke skulle være for sparsommelige; men jeg er ligesaa sikker paa, at vort Land har Raad til ved Siden af, at der gjøres, hvad der bør gjøres, for Landets Forsvar, ogsaa at fremme de aandelige Interesser her i Landet, og for det Tredie ogsaa til at fremme de økonomiske Interesser. Jeg er overbevist om, at alle disse tre Formaal, som for vor Stat og for vort Folk ere lige nødvendige, ogsaa forsaavidt kunne gaa skridtvis med hinanden, Haand i Haand, saa der hvert Aar til alle tre Formaal anvendes betydelige Pengemidler. Derom har jeg ingen Tvivl, at dette har saa vel Staten som Folket fuldt ud Raad til. Det ærede Medlem var meget bange særlig for de store Byggeforetagender, som staa for, og jeg havde, skjøndt han ikke særlig sagde det, en Forestilling om, at han særlig tænkte paa de Byggeforetagender, som Kultusministeren dels allerede havde udført og dels skulde til at udføre i de nærmest kommende Aar. (D i n e s e n: Ogsaa mange andre.) Det er meget muligt, at det ærede Medlem har tænkt paa mange flere Byggeforetagender end just paa disse, men man vil forstaa, at det særlig er disse, jeg har Interesse for.